

[Kjærulff Schmidt.]

på ethvert stadium har den samme baggrundsviden som sin modpart, anklagemyndighedens repræsentant.

§ 767, stk. 2, repræsenterer et fremskridt, men det ville være et endnu større fremskridt, om mundtlig kæremålsbehandling kunne gøres obligatorisk i alle tilfælde, hvor sigtede eller hans forsvarer efter udløbet af 3 måneders fristen begærer det.

Jeg tror også, at vi under udvalgsarbejdet må tage en principiel diskussion om, hvorvidt der i retsplejeloven bør fastsættes absolutte maksimalgrænser for varetægtsfængslingens varighed. Der er en hel del, der taler for, at en varighed på f. eks. 6 måneder i alt almindeligvis må være tilstrækkelig til, at politiet har mulighed for at efterforske i sagen. Det er helt meningsløst, at varetægtsfængslingen i mange tilfælde udstrækkes til at vare 1 år, 2 år, 3 år eller mere. Jeg håber, at der under udvalgsarbejdet vil være interesse for at finde en fornuftig løsning på dette her, som man har gjort det i en lang række andre lande: Vesttyskland, Østrig, Italien, Jugoslavien, og også Frankrig, hvor man nu arbejder med disse ting.

Endelig skal jeg gøre et par bemærkninger om efterforskning. Afsnittet indebærer en voldsom styrkelse af politiets stilling og en tilsvarende svækkelse af domstolens og forsvarrets autoritet. Mit parti går imod denne tendens, og der er en del af de foreslåede ændringer, vi ikke vil medvirke til. Den foreslåede affattelse af §§ 730 og 733 må forbyde. Der er ikke nogen som helst rimelighed i at forhindre en sigtet i at vælge den forsvarer, han ønsker. Det er et brutalt indgreb i retsbeskyttelsen, der ikke kan føre til noget som helst godt, men kan friste til metoder, som vi meget gerne skulle kunne undgå her i landet, ved at man simpelt hen med denne hjemmel kan lukke munden på fremtidige Carl Madsen'er eller andre besværlige forsvarere. Det er forbavsende, at ministeren ikke i bemærkningerne til lovforslaget har begrundet, hvorfor han fremsætter dette forslag. Jeg tror ikke, der kan fremdrages eksempler fra de senere år på, at det er nødvendigt med denne ændring. Vi har i forvejen fuldt tilstrækkelige habilitetsregler, og mit parti må tage afstand fra disse bestemmelser.

§§ 745 og 748 har heller ikke mit partis sympati. Vi mener ikke, det er fuldt korrekt, når denne del af forslaget betegnes som en styrkelse af forsvarrets stilling. Forsvaret bør efter vor opfattelse principielt have adgang til alle oplysninger, der fremkommer under efterforskningen, og have underretning om og adgang til alle retsmøder i sagen. Også sigtede bør have ret til at være til stede i retten på et hvilket som helst stadium af sagen. Endelig bør forsvarret som alt overvejende hovedregel have adgang til at gøre sigtede bekendt med det materiale, han modtager fra politiet. Justitsministerens forslag rummer en række uheldige begrænsninger i disse temmelig selvfølgeligelige rettigheder for sigtede og hans forsvarer.

Vi er parat til på dette og på forslagens andre områder at medvirke til en særdeles omhyggelig gennemgang af lovforslaget i retsudvalget, sådan at der forhåbentlig kan komme det ud af forslaget, som det af fremsættelsen fremgår er justitsministerens ønske, nemlig en styrkelse af forsvarrets stilling og en begrænsning i antallet og varigheden af varetægtsfængslingerne. Det vil vi gerne være med til at nå frem til. Så håber vi på og regner også med, at justitsministeren er indstillet på at deltage i arbejdet, sådan at vi virkelig i hele udvalget, når vi når til vejs ende, synes, at vi har fået opfyldt disse mål.

Gudme (RV):

Det er et vanskeligt hjørne af retsplejeloven, vi her beskæftiger os med, for de principper, der er tale om, når man skal drøfte anholdelse og varetægt, slipper mange følelsesløs.

Her drejer det sig på den ene side om individets selvfølgeligelige og i grundloven sikrede krav på at kunne opretholde sin frihed som et absolut princip, kun med de naturlige og nødvendige indskrænkninger, som samfundet kan pålægge. Men på den anden side drejer det sig også om samfundets naturlige krav på at have en effektiv og en hurtig retsforfølgning, der kan føre til, at mest mulig kriminalitet opklares. I en tid, hvor vi måske af og til støder på grov kriminalitet og ofte et ønske om, at de, der har begået kriminalitet og gør det igen, hurtigt bliver retsforfulgt og bragt til standsning, ja, dér kom-